

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER

Bruxelles, den 8.12.1999
KOM(1999) 650 endelig

**BERETNING FRA KOMMISSIONEN TIL RÅDET
OG EUROPA-PARLAMENTET**

om ordningen for vederlag

1.	Indledning	4
2.	Historisk overblik.....	5
2.1.	Principperne.....	5
2.2.	Historisk overblik over metoderne til tilpasning af lønningerne.....	5
2.3.	Kompromiset om metoden af 1991.....	6
2.4.	1996-rapporten om midtvejsevalueringen.....	6
2.5.	Andre rapporter i tilknytning til kompromiset om metoden	7
2.5.1.	Rapporten om undtagelsesklausulen.....	7
2.5.2.	Rapporten om ansættelsesbehovet	7
2.5.3.	Rapporterne om den statistiske metode.....	8
2.5.4.	Bilag VII-rapporten.....	8
2.5.5.	Rapporter om bilag X (Justeringskoefficienterne uden for EU.)	8
2.6.	Rapporter om pensionerne.....	9
2.7.	Situationen ved udløbet af kompromiset om metoden af 1991	9
3.	Ordningen for lønninger.....	11
3.1.	Grundlønnen	11
3.2.	Tillæg og godtgørelse af udgifter (Bilag VII)	12
3.2.1.	Familieltillæg.....	12
3.2.2.	Tillæg	14
3.3.	Socialsikringsbidrag og skatter.....	15
3.3.1.	Bidrag til sociale ordninger	15
3.3.2.	Skatter og indeholdelser	15

3.4.	Justeringskoefficient	16
3.5.	De enkelte institutioners budgetudgifter til lønninger 1998 i mio. euro.....	17
4.	Lønudviklingen i Bruxelles og Luxembourg.....	19
4.1.	Købekraftsudviklingen for offentligt ansatte i medlemsstaterne (den specifikke indikator)	19
4.1.1.	Sammenligning af ændringerne i den specifikke bruttoindikator og kontrolindikatoren	21
4.2.	Udviklingen i leveomkostningerne i Bruxelles	23
4.3.	Tilpasningen af bruttolønningerne.....	24
4.4.	Virkningerne af foranstaltningerne indført til gengæld for kompromiset om metoden.....	24
4.4.1.	Det midlertidige bidrag	24
4.4.2.	Forhøjelse af pensionsbidraget	25
4.5.	Udviklingen i nettolønningerne	26
4.6.	Udviklingen i EU-tjenestemændenes købekraft	26
4.7.	Sammenligning af købekraftsudviklingen for nationale tjenestemænd og EU-tjenestemænd	27
4.8.	Tablel.....	28
5.	Lønudviklingen uden for Bruxelles og Luxembourg (Justerings-koefficienter) ...	29
5.1.	Købekraftspariteten.....	31
5.2.	Den årligt fastsatte vekselkurs	33
5.3.	Overgangen til euro i 1999 og justeringskoefficienterne	34
5.4.	Bestemmelse om tilbagekrævning af for meget udbetalte beløb.....	35
6.	Konklusioner	36

1. INDLEDNING

Retsgrundlaget for lønningerne findes i afsnit V i vedtægten¹ for tjenestemænd og øvrige ansatte i De Europæiske Fællesskaber (artikel 62 til 85a og 56 til 56b) samt i bilag VII og XI.

Kompromiset om metoden fra 91 er et resultat af forhandlinger² mellem Rådet, repræsentanter fra EU-institutionernes administrationer og personalerepræsentanterne i disse institutioner.

Modydelsen for metoden blev en nedsættelse³ af lønningerne ved indførelse af et midlertidigt bidrag og en forhøjelse af pensionsbidraget. Dette kompromis binder tjenestemændene og EU-institutionerne indtil 30.06.2001, og de må derfor sørge for at overholde denne aftale.

I 1996 fandt Kommissionen som svar på spørgsmål fra Rådet efter den planlagte midlertidige evaluering af metoden, at den havde fungeret korrekt, og at et forslag til ændring af den derfor ikke var berettiget, og ville have været i modstrid med parternes forpligtelser ifølge kompromiset fra 1991.

I december 1998 forpligtede Kommissionen sig efter anmodning fra Rådet ved drøftelserne om den årlige løntilpasning til at foreslå en tidsplan for fremlæggelsen af meddelelser og rapporter til opfølgning af reformprocessen. Ifølge denne tidsplan, som Kommissionens formand Jacques Santer forelagde Europa-Parlamentet i januar 1999, skal der bl.a. fremlægges en rapport om ordningen for vederlag senest 08.12.1999.

I overensstemmelse hermed foretages der i nærværende rapport en analyse af den nugældende ordning for vederlag, og det undersøges, hvorledes tilpasningsmetoden⁴ fungerer. Rapporten skal være grundlag for udarbejdelsen til medio år 2000 af de fornødne forslag⁵ med henblik på at nå frem til en aftale om metoden senest i juli 2001.

¹ Rådets forordning 259/68 er vedtaget i medfør af artikel 24 i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission.

² I samrådsudvalget.

³ Et fald i nettolønnen som følge af det krisebidrag, der knyttedes til metoden fra 1981.

⁴ **Kommissionen har overdraget et eksternt konsulentfirma at foretage en sammenlignende undersøgelse mellem EU-tjenestemændenes lønninger, lønningerne til offentligt ansatte i medlemsstaterne, i andre internationale organisationer, og medarbejdere i multinationale virksomheder. Undersøgelsen skal foreligge færdig i begyndelsen af år 2000.**

⁵ Det Europæiske Råd fremsatte på sit møde i Köln den 3. - 4. juni 1999 følgende erklæring : « Det Europæiske Råd erindrer om, at metoden for tilpasning af vederlag og pensioner udløber den 30. juni 2001. Det hilser med tilfredshed, at Kommissionen har til hensigt i god tid forinden at fremlægge relevante reformforslag og samtidig agter at redegøre for, hvordan den forestiller sig en reform af personalepolitikken»

2. HISTORISK OVERBLIK

2.1. Principperne

Vedtægten for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber⁶ er retsgrundlaget for lønningerne. Bestemmelserne om tilpasningen af lønningerne findes i artikel 64 og 65 i samme vedtægt og baserer sig på følgende to principper:

- en parallel udvikling for lønningerne for EU-tjenestemændene og embedsmændene i EU's medlemsstater;
- ensartet købekraft for lønningerne på alle tjenestesteder og lønningerne i Bruxelles (traktatens artikel 24).

Principperne for gennemførelse af disse almindelige principper har altid været fastsat ved aftale af hensyn til arbejdsfreden.

2.2. Historisk overblik over metoderne til tilpasning af lønningerne

Der har siden 1971 med regelmæssige mellemrum været ført forhandlinger om aftaler til gennemførelse af vedtægtens artikel 64 og 65.

Således har Rådet en lang tradition for ved vedtagne metoder, der er bindende for personalet og institutionerne, at sikre en streng anvendelse af princippet om en tilpasning af EU-lønningerne, der er parallel med løntilpasningerne for offentligt ansatte i medlemsstaterne.

Med denne procedure, hvis grundlag er nøje fastlagte og bindende metoder, har man undgået årlige forhandlinger og risikoen for arbejdskonflikter.

Rådets har i sine afgørelser kombineret forhandlinger og procedurer og indgået følgende aftaler:

- I **aftalerne af 1972 og 1976** bekræftedes parallelismeprikkippet som grundlag⁷ for lønudviklingen;
- **Samrådsudvalget**⁸: Rådet indførte i 1981 samrådsproceduren.
- **Metoden af 1981**: blev vedtaget for et tidsrum på 10 år og ledsagedes af **opkrævningen af et krisebidrag**⁹;
- **Kompromiset om metoden af 1991**: Rådet vedtog dels **1991-metoden** (vedtægtens bilag XI) for et tidsrum på 10 år og dels opkrævningen af et **midlertidigt bidrag** tillige med en forhøjelse af **pensionsbidraget**.

⁶ Især afsnit V og bilag VII og XI.

⁷ 1976-metoden: "I. Det grundlæggende princip - Det er Rådets opfattelse, at ordningen for tilpasning af lønningerne skal ses som led i en politik, der på mellemlang sigt skal sikre en udvikling i EU-tjenestemændenes lønninger, der forløber parallelt med den gennemsnitlige udvikling i lønningerne til de forskellige kategorier af offentligt ansatte i medlemsstaterne."

⁸ Rådet, repræsentanterne for administrationen og repræsentanterne for tjenestemændene i EU's institutioner.

⁹ 81-metoden udløb i juni 1991, og samtidig forsvandt krisebidraget.

2.3. Kompromiset om metoden af 1991

Kommissionen fremlagde sit forslag i oktober 1990. Det blev underkastet en dybtgående teknisk gennemgang¹⁰ i første halvdel af 1991, der indgik i rapporten til De Faste Repræsentanters Komité (CoRePer) af 29.4.91¹¹.

Sagen blev behandlet på møder i De Faste Repræsentanters Komité og i Rådet (15 møder i De Faste Repræsentanters Komité, 3 i Rådet vedrørende almindelige anliggender og 1 møde i Det Europæiske Råd) og var emnet for talrige møder mellem formandskabet, Kommissionen og personalerepræsentanterne. Forhandlingerne førte til 8 dages generalstrejke og andre aktioner. Kompromiset, der blev resultatet af forhandlingerne i samrådsudvalget, blev forelagt personalet til afstemning i oktober 1991.

Rådet godkendte kompromiset i november og tiltrådte aftalen ved, at det den 19.12.1991 vedtog de forordninger, der blev udarbejdet til dets opfølgning.

Ifølge notatet fra De Faste Repræsentanters Komité¹² til Rådet med henblik på dets afgørelse af 04.11.1991, som senere er blevet bekræftet ved retspraksis, er det kompromis, der blev forhandlet med Rådet, og som det tiltrådte i december 1991, således en helhedsløsning, hvorved der:

- (a) indføres en metode¹³ for tilpasning af lønningerne, der er bindende for alle parter, og som gælder i 10 år, nemlig fra 01.07.1991 til 30.06.2001;
- (b) fastsættes et lønniveau efter inddragelse af to yderligere elementer, som nedsætter lønningerne, nemlig :
 - det midlertidige bidrag¹⁴, der opkræves fra 1. januar 1992 til 30 juni 2001 med en bruttosats på 5,83 %¹⁵ af den del af lønnen, der ligger over minimumslønnen.
 - en forhøjelse af personalets bidrag til pensionsordningen fra 1. januar 1993 fra 6,75 % til 8,25 % af grundlønnen.

2.4. 1996-rapporten om midtvejsevalueringen

I overensstemmelse med bilag XI blev der i 1996 foretaget en evaluering efter metodens 5. anvendelsesår. I forbindelse med denne evaluering kunne der foretages en revision efter forslag fra Kommissionen. Der var tale om en objektiv evaluering, hvorved det kontrolleredes, om principperne om parallelisme var blevet korrekt efterlevet.

¹⁰ 3 møder i en ad hoc-gruppe under De Faste Repræsentanters Komité den 8.2.91 og 5 møder i vedtægtsgruppen.

¹¹ 5926/91, STAT11, FIN124.

¹² 9012/91, STAT37, FIN372.

¹³ Vedtægtens bilag XI.

¹⁴ Vedtægtens artikel 66a.

¹⁵ Det midlertidige bidrag medførte en nedsættelse af nettolønnen på gennemsnitligt ca. 2,9 % for en ugift tjenestemand, der ikke modtager udlandstillæg.

Konklusionerne af midtvejsrapporten fra 1996 viste, at EU-tjenestemændenes købekraft var faldet (-3,1 %) i perioden 1991-1995 i samme omfang som de nationale tjenestemænds lønninger, men at der var tale om et yderligere købekraftsfald for EU-lønningerne (-4,2 %) som følge af det midlertidige bidrag og forhøjelsen af pensionsbidraget. Der havde ikke været arbejdskonflikter.

Rådet opfordrede på grundlag af disse konklusioner og som følge af flere delegationers vedholdende interesse for spørgsmålet Kommissionen til at foretage en hel række undersøgelser inden for forskellige områder¹⁶ (statistisk metode, vedtægtens bilag VII, pensioner, undtagelsesklausul¹⁷) og til snarest at fremlægge forslag, især vedrørende visse tillæg og godtgørelser, der omhandles i vedtægtens bilag VII. "

Kommissionens svar var, at en ændring af metoden på et tidspunkt, hvor den havde nået sit mål, ville fjerne selve substansen i slutkompromiset efter forhandlingerne i 1991 og undergrave de forpligtelser, som parterne havde indgået. Det ville derfor ikke være berettiget at fremsætte et forslag med henblik på at ændre et af kompromisets elementer.

2.5. Andre rapporter i tilknytning til kompromiset om metoden

Efter Rådets anmodninger har Kommissionen fremlagt yderligere følgende rapporter :

2.5.1. Rapporten om undtagelsesklausulen¹⁸

I sin rapport SEC(94)1027 oversendt til Rådet 27.6.1994 fandt Kommissionen, at der ikke var grundlag for at anvende undtagelsesklausulen, fordi udviklingen i den økonomiske situation allerede havde påvirket de nationale tjenestemænds lønninger og dermed automatisk ved anvendelsen af metoden EU-tjenestemændenes.

2.5.2. Rapporten om ansættelsesbehovet¹⁹

Tredje rapport, SEC 99/754 af 07.06.1999 blev oversendt til Rådet og Europa-Parlamentet 09.06.1999.

¹⁶ se side 3 i dokument 10815/96 STAT 41 FIN 476.

¹⁷ Artikel 10 i bilag XI.

¹⁸ Følgende fastsættes i artikel 10 i vedtægtens bilag XI: « Såfremt der på grundlag af objektive oplysninger, der forelægges af Kommissionen, konstateres en alvorlig og pludselig forringelse af den økonomiske og sociale situation i Fællesskabet, forelægger Kommissionen efter høring af de øvrige institutioner i henhold til vedtægtens bestemmelser passende forslag for Rådet, der efter høring af de øvrige interesserede institutioner træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 24, stk. 1, andet afsnit, i Traktaten om oprettelse af et Fælles Råd og en Fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber ».

¹⁹ Følgende fastsættes i artikel 2 i vedtægtens bilag XI: « Kommissionen udarbejder inden udgangen af 1992 og derefter hvert tredje år en udførlig rapport om institutionernes behov for nyansættelser og fremsender denne til Europa-Parlamentet og Rådet. På baggrund af rapporten forelægger Kommissionen efter høring af de øvrige institutioner i henhold til vedtægtens bestemmelser i givet fald Rådet forslag under hensyntagen til alle relevante forhold ».

Den periode, denne rapport omfatter (1995-1997), prægedes af udvidelsen med Østrig, Finland og Sverige. Uafhængigt af udvælgelsesprøverne i forbindelse med udvidelsen var der blevet opnået en fornuftig geografisk balance, selv om de lande, der har modtaget EU-institutionerne, er stærkt repræsenteret. Der er stadig vanskelig at tiltrække personale fra visse medlemsstater.

2.5.3. Rapporterne om den statistiske metode

Der blev i 1994 gennemført en ekspertundersøgelse af den statistiske metode. På grundlag heraf fremlagde Eurostat i 1997 3 rapporter om henholdsvis huslejesammenligningen, forbrugssammensætningen og prisundersøgelsen. Eurostat forelagde i 1998 artikel 64- og artikel 65-grupperne en rapport om den statistiske metode.

Efter anmodning fra vedtægtsgruppen afgav Rådets juridiske tjeneste en udtalelse med følgende konklusion : « *Rådet kan ikke i en tiårig periode ved den årlige vedtagelse af forordningerne om tilpasningen af lønningerne og om justeringskoefficienterne fravige den metode, der er fastsat i vedtægtens bilag XI.* »

2.5.4. Bilag VII-rapporten

Kommissionen fremlagde i 1993 en rapport²⁰ for Rådet om undersøgelsen af vedtægtens bilag VII og dets anvendelse. På Rådets anmodning blev talmaterialet ajourført i 1998.

Efter sine drøftelser forelagde vedtægtsgruppen 13.6.1999 De Faste Repræsentanters Komité sine samlede overvejelser og foreslog herved komiteen:

« at den skulle foreslå Rådet at gentage sine anmodninger til Kommissionen om, at den skal fremlægge alle nødvendige forslag vedrørende vedtægtens bilag VII; at det ved samme lejlighed skal opfordre Kommissionen til at tage hensyn til bemærkningerne og konklusionerne i nævnte rapport, og at det erindrer Kommissionen om, at den er forpligtet til snarest muligt at indlede drøftelser om metoden til tilpasning af lønningerne. »

Herefter gjorde Kommissionen opmærksom på den særlige situation, der var opstået efter dens afgang den 15.3.1999, og meddelte, at den naturligvis ville udtale sig om vedtægtsgruppens konklusioner, så snart forholdene tillod det.

2.5.5. Rapport om bilag X (Justeringskoefficienterne uden for EU)

Ifølge vedtægtens bilag X forelægger Kommissionen hvert år en rapport for Rådet om anvendelsen af bilag X. Den seneste af disse rapporter SEC (1999)1023 vedrørende 1997 og 1998 blev forelagt 29.6.99.

Kommissionen har for nylig foretaget en række ændringer i de administrative procedurer, der anvendes ved beregningen af koefficienterne uden for EU.

²⁰

11555/93 STAT 44 FIN 466.

Denne ændring vil gøre det muligt fra år 2000 at spare en væsentlig del (ca. 50%) af udgifterne til indsamlingen af data.

2.6. Rapporter om pensionerne

Efter anmodning fra Rådet blev KPMG-rapporten fra december 1998 med en sammenlignende og aktuarmæssig undersøgelse fremsendt til Rådet den 18.12.1998, og den har adskillige gange været til diskussion i vedtægtsgruppen.

Kommissionen er ved at udarbejde en meddelelse om dette spørgsmål.

2.7. Situationen ved udløbet af kompromiset om metoden af 1991

Metoden (vedtægtens bilag XI) og det midlertidige bidrag²¹ (vedtægtens artikel 66a) anvendes indtil 30.6.2001. Det forhøjede pensionsbidrag gælder fortsat efter 30.6.2001.

Hvis der ikke indgås en ny aftale til den årlige undersøgelse af lønningerne i 2001, har Kommissionen og Rådet en vis skønsmargen ved anvendelsen af artikel 64 og 65²².

²¹ Det midlertidige bidrag medførte en nedsættelse af nettolønnen på gennemsnitligt ca. 2,9 % for en ugift tjenestemand, der ikke modtager udlandstillæg.

²² Vedtægtens artikel 64:
Tjenstemandens vederlag, udtrykt i euro, skal efter fradrag af de beløb, der tilbageholdes i henhold til denne vedtægt eller gennemførelsesforordninger til denne, korrigeres med en koefficient, der er over, under eller lig med 100%, afhængig af de forskellige tjenestesteders levevilkår.

Disse koefficienter fastsættes af Rådet med kvalificeret flertal på forslag af Kommissionen i henhold til artikel 148, stk. 2, andet afsnit, første led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og til artikel 118 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab. Justeringskoefficienten for vederlaget for de tjenestemænd, der gør tjeneste på de steder, hvor Fællesskaberne har deres midlertidige sæde, er den 1. januar 1962 lig med 100%

Vedtægtens artikel 65:

1. Rådet undersøger hvert år lønningsniveauet for tjenestemændene og de øvrige ansatte i Fællesskaberne. Denne undersøgelse sker i september på grundlag af en fælles rapport fra Kommissionen, baseret på et fælles indeks, der skal gengive situationen i hvert af Fællesskabernes lande indtil 1. juli, udarbejdet af De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor i overensstemmelse med de enkelte medlemsstaters statistiske kontorer.

Rådet undersøger samtidig, om en tilpasning af vederlagene er rimelig inden for rammerne af Fællesskabernes økonomiske og sociale politik. Der skal særlig tages hensyn til eventuelle forhøjelser af det offentlige lønninger samt nødvendigheden af nyansættelse.

2. I tilfælde af en væsentlig ændring i leveomkostningerne træffer Rådet efter fælles aftale inden for en frist på højst to måneder afgørelse om tilpasning af justeringskoefficienten, og eventuelt om dette skal ske med tilbagevirkende kraft.

3. Til gennemførelse af denne artikel skal Rådet med kvalificeret flertal efter forslag fra Kommissionen træffe sin afgørelse i henhold til artikel 148, stk. 2, andet afsnit, første led, i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Økonomiske Fællesskab og artikel 118 i traktaten om oprettelse af Det Europæiske Atomenergifællesskab.

Således skal det forslag om tilpasning af lønningerne, som Kommissionen forelægger og som Rådet skal træffe afgørelse om (med kvalificeret flertal):

- overholde principperne om parallelisme med de nationale tjenestemænd og ens købekraft for EU-tjenestemænd på de forskellige tjenestesteder.
- og vil kræve en interinstitutionel forhandling med personalerepræsentanterne i samrådsudvalget.

3. ORDNINGEN FOR LØNNINGER

Retsgrundlaget for lønningerne er vedtægten²³ for tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber. Vederlaget består af en grundløn, familietillæg og godtgørelser²⁴ med fradrag af bidrag til socialsikring, skat og det midlertidige bidrag. Det forhøjes eller nedsættes med en justeringskoefficient, alt efter om denne er over eller under 100%²⁵.

Selv om lønningerne kunne have været udbetalt i BF indtil år 2002, er omregningen til euro af beløbene i vedtægten (grundløn, tillæg, bidrag, skat, vekselkurser for lønningerne...) blevet fremskyndet til 1.1.99 ved Rådets afgørelse af 12.11.98. Herefter er pensionerne og de øvrige finansielle fordringer (tjenesterejsegodtgørelse, sygdomsudgifter ...) ligeledes blevet omregnet.

Denne omregning var neutral i budgetmæssig og finansiell henseende og har ikke ændret lønningsbeløbene.

Fra 1. januar 1999 er lønninger, pensioner og EU-personalets øvrige finansielle fordringer således blevet udbetalt i euro i de elleve eurolande og i national valuta i de fire andre.

Samtlige i det følgende nævnte tal udtrykkes derfor i euro og har været gyldige fra 1. januar 1999.

3.1. Grundlønnen

Grundlønnen fastsættes afhængigt af : kategori - grad - løntrin, i overensstemmelse med følgende tabel²⁶ :

²³ Især afsnit V og bilag VII og XI.

²⁴ Vedtægtens artikel 62: *Dette vederlag omfatter en grundløn, familietillæg og godtgørelser.*

²⁵ Vedtægtens artikel 64 : *« Tjenestemandens vederlag, udtrykt i euro, skal efter fradrag af de beløb, der tilbageholdes i henhold til denne vedtægt eller gennemførelsesforordninger til denne, korrigeres med en koefficient, der er over, under eller lig med 100%, afhængig af de forskellige tjenestesteders levevilkår ».*

²⁶ Vedtægtens artikel 66.

Tabel 3.1

Lønklasse	Løntrin								Værdien af et løntrin
	1	2	3	4	5	6	7	8	
A1	10959,87	11542,07	12124,27	12706,47	13288,67	13870,87			582,20
A2	9725,98	10281,53	10837,08	11392,63	11948,18	12503,73			555,55
A3 / LA3	8054,88	8540,83	9026,78	9512,73	9998,68	10484,63	10970,58	11456,53	485,95
A4 / LA4	6766,95	7146,25	7525,55	7904,85	8284,15	8663,45	9042,75	9422,05	379,30
A5 / LA5	5579,02	5909,54	6240,06	6570,58	6901,10	7231,62	7562,14	7892,66	330,52
A6 / LA6	4821,31	5084,37	5347,43	5610,49	5873,55	6136,61	6399,67	6662,73	263,06
A7 / LA7	4150,18	4356,68	4563,18	4769,68	4976,18	5182,68			206,50
A8 / LA8	3670,46	3818,48							148,02
B1	4821,31	5084,37	5347,43	5610,49	5873,55	6136,61	6399,67	6662,73	263,06
B2	4177,30	4373,14	4568,98	4764,82	4960,66	5156,50	5352,34	5548,18	195,84
B3	3503,88	3666,72	3829,56	3992,40	4155,24	4318,08	4480,92	4643,76	162,84
B4	3030,55	3171,77	3312,99	3454,21	3595,43	3736,65	3877,87	4019,09	141,22
B5	2708,91	2823,19	2937,47	3051,75					114,28
C1	3091,03	3215,67	3340,31	3464,95	3589,59	3714,23	3838,87	3963,51	124,64
C2	2688,55	2802,78	2917,01	3031,24	3145,47	3259,70	3373,93	3488,16	114,23
C3	2507,91	2605,78	2703,65	2801,52	2899,39	2997,26	3095,13	3193,00	97,87
C4	2266,09	2357,88	2449,67	2541,46	2633,25	2725,04	2816,83	2908,62	91,79
C5	2089,47	2175,09	2260,71	2346,33					85,62
D1	2361,41	2464,66	2567,91	2671,16	2774,41	2877,66	2980,91	3084,16	103,25
D2	2153,15	2244,85	2336,55	2428,25	2519,95	2611,65	2703,35	2795,05	91,70
D3	2004,02	2089,79	2175,56	2261,33	2347,10	2432,87	2518,64	2604,41	85,77
D4	1889,52	1967,01	2044,50	2121,99					77,49

3.2. Tillæg og godtgørelse af udgifter (Bilag VII)²⁷

3.2.1. Familietillæg

Familieltillæggene lægges til grundlønnen: alle beløb af samme art, som modtages fra anden side, trækkes fra EU's tillæg.

(**Husstandstillæg**)²⁸ ydes til gifte tjenestemænd og øvrige ansatte, hvis ægtefælle ikke udøver erhverv, eller hvis erhvervsmæssige beskæftigelse ikke overstiger grundlønnen for en tjenestemand i lønklasse C3/3, og til tjenestemænd og øvrige ansatte med et eller flere børn, over for hvem de har forsørgerpligt²⁹.

I vedtægtens bilag VII, artikel 1 fastsættes husstandstillægget til 5 % af grundlønnen.

²⁷ Se desuden punkt 2.5.4.

²⁸ Vedtægtens artikel 67, artikel 1 i vedtægtens bilag VII og de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedtaget den 11. april 1988.

²⁹ Efter særlig og begrundet beslutning fra ansættelsesmyndigheden, kan husstandstillægget også ydes til tjenestemænd og ansatte, der ikke opfylder ovennævnte bestemmelser, men som alligevel har forsørgerpligt.

Børnetilskuddet³⁰ er et fast beløb for hvert barn. Dets formål er at dække en del af udgifterne til børn, som tjenestemanden eller den ansatte har forsørgerpligt overfor. Dette tilskud ydes automatisk for børn, indtil de når 18 år og efter begrundet ansøgning for børn på mellem 18 og 26, der er under uddannelse³¹.

Børnetilskuddet andrager 213,61 euro pr. barn om måneden³².

Børnetilskuddet lægges til grundlønnen: alle beløb af samme art, som modtages fra anden side, trækkes fra EU's tilskud.

Uddannelsesstillægget³³ skal dække en del af tjenstemandens eller den midlertidigt ansattes udgifterne til børnenes uddannelse både i tjenstelandet og uden for dette. Det ydes for hvert barn, der regelmæssigt og på fuldtid følger en uddannelse på en skole eller undervisningsinstitution.

Det maksimumsbeløb, inden for hvilket tjenstemandens eller den ansattes udgifter til børnenes uddannelse dækkes, fastsættes i artikel 3 i vedtægtens bilag VII.

For at forenkle og effektivisere administrationen udbetales de fleste uddannelsesbeløb som faste beløb udtrykt som procent af et maksimumsbeløb (190,90 euro), og de varierer efter barnets alder og efter, hvilke type uddannelse der følges³⁴.

³⁰ Vedtægtens artikel 67, artikel 2 i dens bilag VII og de almindelige gennemførelsesbestemmelser (for ligestilling med barn, over for hvilket der består forsørgerpligt) trådte i kraft den 1. februar 1997 (ophævelse og udskiftning af gennemførelsesbestemmelserne af 1.10.1989).

³¹ Desuden kan enhver person, over for hvem tjenestemanden ifølge loven har forsørgerpligt, og hvis underhold pålægges ham/hende store udgifter, betragtes som et barn, over for hvilket der består forsørgerpligt. Det skal desuden bemærkes, at hvis barnet lider af en alvorlig sygdom eller handicap, der kræver pleje, kan tilskuddet fortsat udbetales i hele den periode, denne sygdom eller dette handicap varer.

³² Ifølge vedtægtens artikel 67, stk. 3 kan dette beløb efter særlig beslutning fra ansættelsesmyndigheden fordobles for et barn, der lider af et mentalt eller fysisk handicap, og som af denne grund påfører tjenestemanden betydelige udgifter.

³³ Vedtægtens artikel 67, artikel 3 i vedtægtens bilag VII og de almindelige gennemførelsesbestemmelser vedtaget den 1. marts 1975.

³⁴ Tjenestemanden modtager :

- for et barn på under 11 år i grundskolen et beløb på 36 % af det fulde beløb ;
- for et barn på over 11 år i grundskolen, eller som modtager undervisning på sekundærtrinnet et beløb på 50 % af det fulde beløb ;
- for et barn på universitet eller højere læreanstalt det fulde beløb.

Der kan ved fremlæggelse af dokumentation ydes tjenestemanden et ikke-fast tillæg, dog højst maksimumsbeløbet.

Der kan af tvingende pædagogiske grunde ydes et ikke-fast tillæg på indtil det dobbelte maksimumsbeløb til en tjenestemand, hvis tjenestested ligger mindst 50 km enten fra en europaskole eller fra en skole, hvor undervisningen gives på den pågældendes modersmål.

En tjenestemand, der har krav på udlandstillæg, og hvis tjenestested ligger mindst 50 km fra en læreanstalt for videre uddannelse i det land, hvor han har statsborgerskab, og hvor der undervises på hans sprog, modtager et fast beløb på 200 % af maksimumsbeløbet.

3.2.2. Tillæg

Udlandstillægget³⁵ har til formål at kompensere for en del af de ekstraudgifter og særlige ulemper, der for tjenestemænd og ansatte i De Europæiske Fællesskaber er en følge af, at de har måttet flytte fra deres hjemland til tjenestelandet og dér leve i et fremmed miljø.

Det er det eneste tillæg, der kompenserer for disse ekstraudgifter og ulemper, der er en direkte følge af, at en tjenestemand eller ansat gør tjeneste i et andet land end sit hjemland.

Udlandstillægget andrager ifølge artikel 4 i vedtægtens bilag VII 16 % (4% hvis ikke alle betingelser opfyldes) af grundlønnen, husstandstillægget og børnetilskuddet³⁶.

Sekretærtillægget³⁷ blev indført i 1965 ved Rådets afgørelse³⁸ for at afhjælpe vanskelighederne ved ansættelse af flersprogede sekretærer på grund af den betydelige forhøjelse af lønningerne til sekretærer i den offentlige og private sektor i visse medlemsstater.

Dette tillæg blev ydet i alle institutioner, først til sekretærer fra bestemte medlemsstater, derefter i 1971 ud fra ligelønsprincippet til tjenestemænd og ansatte, der væsentligst udfører sekretæropgaver.

Dette midlertidige faste tillæg, der oprindeligt blev ydet for 2 år, er regelmæssigt blevet forlænget, indtil Rådet i 1978 gjorde det til et fast tillæg³⁹.

³⁵ Retsgrundlag : vedtægtens artikel 69 og artikel 4 i dens bilag VII.

³⁶ 1. Et udlandstillæg på 16 % af summen af grundlønnen og af de husstandstillæg og børnetilskud, der tilkommer tjenestemanden, gives:

a) den tjenestemand, der:

- ikke har eller har haft statsborgerskab i den stat, på hvis område har gjort tjeneste, og

- i den femårsperiode, der udløber 6 måneder før hans tiltrædelse af tjenesten, hverken har udøvet sit hovederhverv eller haft bopæl på en varig måde på statens europæiske område; ved anvendelse af denne bestemmelse ses der bort fra de tilfælde, hvor vedkommende har gjort tjeneste for en anden stat eller en international organisation

b) den tjenestemand, der har eller har haft statsborgerskab i den stat, på hvis område tjenestestedet befinder sig, men som på en varig måde i den tiårsperiode, der udløber ved ansættelsestidspunktet, har boet uden for statens europæiske område af en anden grund end tjenesteudøvelse for en stat eller en international organisation.

Udlandstillægget kan ikke være mindre end 381,61 EUR pr. måned.

2. Den tjenestemand, der ikke har eller har haft statsborgerskab i den stat, på hvis område hans tjenestested er beliggende, og som ikke opfylder de i stk. 1 anførte betingelser, har ret til et særligt udlandstillæg svarende til en fjerdedel af udlandstillægget.

³⁷ Vedtægtens bilag VII, artikel 4a: "Tjenestemænd i kategori C med stilling som maskinskriver, stenograf, fjernskriverassistent, typograd, direktionssekretær eller chefsekretær kan få en fast godtgørelse. Størrelsen af denne godtgørelse fastsættes af Rådet efter fremgangsmåden i artikel 65, stk. 3, i vedtægten."

³⁸ Forordning 30/65/EØF.

³⁹ Forordning EØF/78 af 2. maj 1978.

Efter indførelsen af edb ydes dette tillæg på bestemte betingelser til kontorister i kategori C. Betingelserne herfor kan være forskellige under hensyn til hver enkelt institutions særlige behov.

Det månedlige sekretærtillæg tilpasses hvert år ved den årlige regulering af lønningerne. Det andrager i øjeblikket 99,55 euro om måneden for en sekretær i lønklasse C4-C5 og 152,63 euro om måneden for en sekretær i lønklasse C3-C1

3.3. Socialsikringsbidrag og skatter

3.3.1. Bidrag til sociale ordninger

Pensionsbidraget andrager 8,25 % af grundlønnen. Det indbetales til EU's budget. Tjenestemændene bidrager med en tredjedel til finansieringen af pensionsordningen⁴⁰.

Sygeforsikringsbidraget er fastsat til 1,70% af grundlønnen. Det kan ikke overstige 2 % af grundlønnen. Tjenestemændene bidrager med en tredjedel til ordningens finansiering⁴¹.

Ulykkesforsikringsbidraget andrager 0,1% af grundlønnen.⁴²

Arbejdsløshedsforsikringsbidraget andrager 0,4% af grundlønnen, men betales kun af midlertidigt ansatte.

3.3.2. Skatter og indeholdelser

Tjenestemændene betaler⁴³ :

EU-skat⁴⁴, der opkræves ved kilden og indbetales til EU's budget. Der gælder 14 skattesatser på fra 8% til 45%, der opkræves af hver skattepligtig beløbsdel⁴⁵.

⁴⁰ Vedtægtens artikel 83.2.

⁴¹ Vedtægtens artikel 72.

⁴² Vedtægtens artikel 73.

⁴³ samt de **skatter på bopælsstedet**, der ikke har tilknytning til EU-indtægten: Moms, lokale skatter (vejafgift osv.) ejendomsskat for hus- og lejlighedsejere ...

⁴⁴ Artikel 13 i kapitel V i protokollen om De Europæiske Fællesskabers privilegier og immuniteter og Rådets forordning nr. 260/68.

⁴⁵ Artikel 3 i Rådets forordning nr. 260/68:

- 1 Skat af løn , vederlag og honorarer af enhver art, som Fællesskaberne udbetaler hver enkelt skattepligtig, forfalder til betaling hver måned .
- 2 Faste eller ikke faste beløb og godtgørelser, som udgør dækning af udgifter afholdt som følge af tjenestens udøvelse , holdes dog uden for beskatningsgrundlaget .
- 3 Nedenstående ydelser, tilskud og tillæg, der gives under hensyntagen til familie eller er af social karakter , fratrækkes beskatningsgrundlaget :
 - a) familietillæg :
 - forsørgertillæg,
 - børnetilskud,
 - uddannelsestillæg,
 - ydelse ved fødsel;

Der gælder en skattesats på 8 % for den del af den månedlige skattepligtige indtægt, der andrager mellem 82,94 og 1463,98 euro og en skattesats på 45 % for den del af den månedlige skattepligtige indtægt, der ligger over 5238,80 euro.

Det midlertidige bidrag⁴⁶ på 5,83% opkræves af den del af lønnen, der ligger over minimumslønnen⁴⁷. Det blev indført som led i metoden og indbetales til EU's budget.

3.4. Justeringskoefficient

Den justeringskoefficient, der tjener til at regulere lønningerne for de EU-tjenestemænd, der gør tjeneste uden for Belgien og Luxembourg, skal kompensere forskellen (positiv eller negativ) i leveomkostningerne i forhold til Bruxelles. Der er derfor tale om et tillæg eller et fradrag for tjenestemændene, men de sikres samme købekraft som de tjenestemænd, der gør tjeneste i Bruxelles.

Den ordning, der anvendes for lønningerne til tjenestemænd, der gør tjeneste uden for EU, følger samme grundlæggende princip om at opretholde samme købekraft som i Bruxelles, men med visse væsentlige forskelle⁴⁸.

-
- b) støtte af social karakter;
 - c) godtgørelser i tilfælde af erhvervssygdom eller ved ulykke ;
 - d) den del af betalinger af enhver art , der udgør familietillæg .

Det fradragsberettigede beløbs størrelse udregnes i givet fald under hensyntagen til bestemmelserne i artikel 5 .

⁴⁶ Vedtægtens artikel 66a, stk. 1 og 2:

- «1. For perioden 1 januar 1992 til 1. juli 2001 indføres en foranstaltning, i det følgende benævnt "midlertidigt bidrag ", der som undtagelse fra artikel 3, stk. , i forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 260/68 gælder for de vederlag, der udbetales af Fællesskaberne til tjenestemænd i aktiv tjeneste.
2. a) Det midlertidige bidrag fastsættes til 5,83 % af det i stk. 3 omhandlede beregningsgrundlag.
b) Rådet, der efter høring af de øvrige interesserede institutioner træffer afgørelse efter fremgangsmåden i artikel 24, stk. 1, i traktaten om oprettelse af et fælles Råd og en fælles Kommission for De Europæiske Fællesskaber, kan i givet fald i forbindelse med den vurdering, der er omhandlet i artikel 15, stk. 2, i bilag XI til vedtægten, justere satsen for de i litra a) omhandlede bidrag på grundlag af en rapport og et eventuelt forslag fra Kommissionen ».

⁴⁷ Vedtægtens artikel 66a, stk. 3: « Beregningsgrundlaget for det midlertidige bidrag er den grundløn svarende til lønklasse og løntrin, som anvendes ved beregning af vederlaget, efter fradrag, dels af bidrag til sociale sikrings- og pensionsordninger samt af den skat, en tjenestemand, der ikke har forsørgerpligt i henhold til artikel 2 i bilag VII, i samme lønklasse og på samme løntrin, skulle betale før fradrag af det midlertidige bidrag, dels af et beløb, der er lig med grundlønnen i lønklasse D4, første løntrin. »

⁴⁸ For det første anvendes der kun en justeringskoefficient efter udtrykkelig anmodning fra en tjenestemand. I de fleste tilfælde anvendes justeringskoefficienten kun på 80% af lønnen. For det andet tages der ved beregningen af justeringskoefficienten hverken hensyn til forskellen i huslejeniveau eller til udgifter til skolegang og lægebehandling, da disse godtgøres af Kommissionen. For det tredje afviger den metode, der anvendes ved pludselige prisstigninger, noget fra den metode, der gælder for justeringskoefficienterne i EU.

3.5. De enkelte institutioners budgetudgifter til lønninger 1998 i mio. euro

Tabel 3.2

Udgifter	Kommissionen	Rådet	Parlamentet	ØSU og Regionsudvalget	Domstolen	Revisionsretten	Agenturer	Samlede udgifter	Samlet beløb i %
Grundløn A1100 og A1000	1160,59	132,94	208,13	11,80	61,12	33,59	42,84	1651,01	102,8%
Familietillæg A1101 og A1002	107,88	12,09	18,56	0,82	5,16	3,00	8,79	156,28	9,7%
Udlandstillæg / særligt udlandstillæg A1102 Boligtilskud A1001	137,90	18,19	29,44	1,59	9,60	5,32	5,57	207,61	12,9%
Fast godtgørelse (sekretariat) A1103	8,36	1,96	2,29	0,13	0,36	0,19	0,41	13,70	0,9%
Fast tjenestegodtgørelse A1143 og repræsentationstillæg A1003	0,34	-	0,08	0,03	0,38	-	0,01	0,83	0,1%
Justeringskoefficienter A1090 og A1190	13,61	1,85	1,21	-	1,01	0,80	8,42	26,89	1,7%
Samlet bruttobeløb	1429,00	167,00	260,00	14,00	78,00	43,00	66,00	2056,00	128,1%

Indtægter

Skatter 400	204,99	15,87	24,51	4,00	9,05	4,70	4,75	267,88	16,7%
Pensionsbidrag 401	101,68	11,22	18,26	3,14	4,51	2,59	3,63	145,03	9,0%
Midlertidigt bidrag 403	27,17	2,78	4,39	0,73	1,41	0,78	0,83	38,09	2,4%
Bidrag og skatter i alt	333,84	29,87	47,16	7,88	14,97	8,07	9,22	450,99	28,1%

Nettobeløb i alt	1094,85	137,16	212,55	6,48	62,66	34,82	56,81	1605,33	100,0%
-------------------------	----------------	---------------	---------------	-------------	--------------	--------------	--------------	----------------	---------------

De samlede udgifter andrager således 1605 mio. euro, hvilket svarer til 38% af administrationsudgifterne og til 1,9% af EU's budget for 1998⁴⁹.

⁴⁹ Administrationsudgifter : 4223,3 mio. euro; EU-budgettet : 82798,9 mio. euro; kilde : vademecum, 1999.

4. LØNUDVIKLINGEN I BRUXELLES OG LUXEMBOURG

Det grundlæggende princip er parallelismen mellem udviklingen i EU-tjenestemændenes lønninger og udviklingen i lønningerne til offentligt ansatte i medlemsstaterne.

I klart sprog betyder dette princip, at hvis den gennemsnitlige forhøjelse for en national tjenestemand i 1998 lå 2% under (eller over) inflationen i den pågældende medlemsstat, bliver forhøjelsen for EU-tjenestemændene året efter også 2% under (eller over) inflationen i Bruxelles.

Det skal i denne forbindelse understreges, at 89 % af EU-tjenestemændene er tjenstgørende i Bruxelles eller Luxembourg.

Disse reguleringer finder normalt sted i december med tilbagevirkende kraft pr. 1. juli⁵⁰.

For at overholde dette princip i overensstemmelse med vedtægtens artikel 65 og artikel 1 i dens bilag XI⁵¹ foretager Rådet årligt en undersøgelse af lønniveauet for EU's tjenestemænd og øvrige ansatte på grundlag af en rapport, som Kommissionen fremlægger.

De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor (Eurostat)⁵² udarbejder denne rapport i samarbejde med medlemsstaternes statistiske institutter på grundlag af oplysninger fra de relevante myndigheder i medlemsstaterne. Det er således Eurostat der udarbejder samtlige oplysninger i denne forbindelse.

4.1. Købekraftsudviklingen for offentligt ansatte i medlemsstaterne (den specifikke indikator)

For at overholde parallelisme-princippet skal forskellen (positiv eller negativ) mellem løntilpasningen og inflationen være den samme for EU's og for medlemsstaternes tjenestemænd.

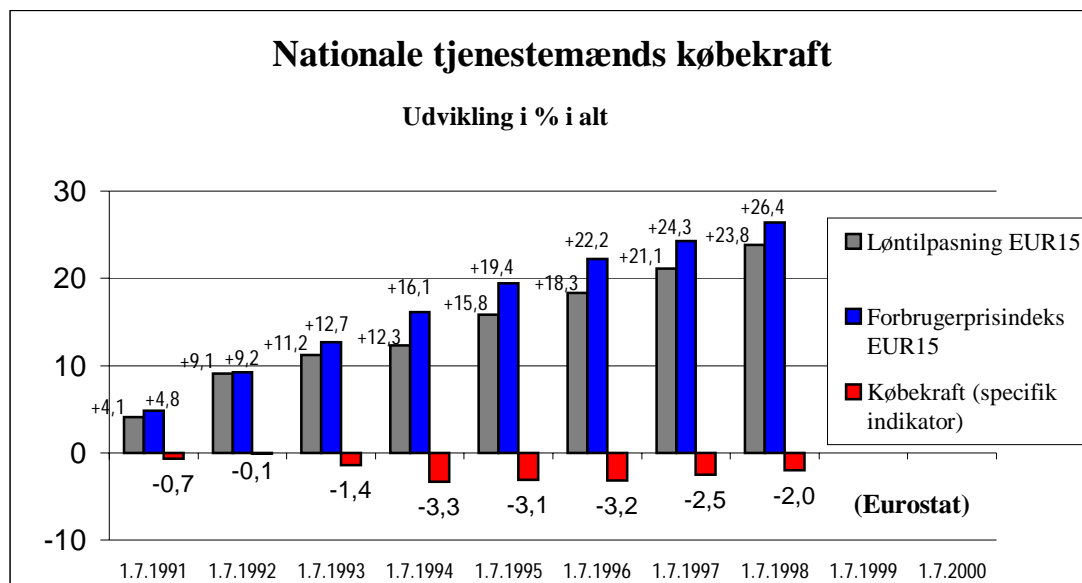
⁵⁰ I vedtægtens bilag XI, artikel 3, stk. 1, anføres « med virkning fra den 1. juli og i overensstemmelse med vedtægtens artikel 65, stk. 3, træffer Rådet efter forslag fra Kommissionen inden hvert års udgang afgørelse om tilpasningen af vederlagene på grundlag af de i afdeling 1 omhandlede elementer ».

⁵¹ I vedtægtens bilag XI, artikel 1, stk. 1, anføres « Med henblik på den i vedtægtens artikel 65, stk. 1, foreskrevne årlige undersøgelse udarbejder De Europæiske Fællesskabers Statistiske Kontor, i det følgende benævnt « Det Statistiske Kontor », hvert år inden udgangen af september en rapport om udviklingen i leveomkostningerne i Bruxelles, købekraftspariteterne mellem Bruxelles og de andre tjenestesteder i medlemsstaterne samt udviklingen i købekraften for vederlagene til tjenestemændene i medlemsstaternes centraladministration, i det følgende benævnt « købekraftsudviklingen ». Referenceperioden for disse elementer er de seneste tolv måneder forud for den 1. juli i det år, undersøgelsen gennemføres. »

⁵² I vedtægtens bilag XI, artikel 11, anføres, at: « *Det Statistiske Kontor har til opgave at føre tilsyn med kvaliteten af de grundlæggende oplysninger og de statistiske metoder, der anvendes med henblik på beregningen af de elementer, der indgår i tilpasningen af vederlagene. Det skal bl.a. foretage de evalueringer eller iværksætte de undersøgelser, der er nødvendige for dette tilsyn* »

Følgende tabel viser, at offentligt ansatte i EU's medlemsstater mellem 1991 og 1998 har mistet gennemsnitligt 2,0% af deres købekraft.

Tabel 4.1

I bilag XI fastsættes⁵³, hvorledes Eurostat skal måle denne udvikling ved hjælp af den **specifikke indikator** for udviklingen i købekraften⁵⁴ for lønningerne til tjenestemændene i medlemsstaternes centraladministrationer⁵⁵.

Metoden og den praktiske gennemførelse er vedtaget⁵⁶ af ”arbejdsgruppen vedrørende vedtægtens artikel 65”, der består af repræsentanter fra medlemsstaterne, og hvor Eurostat fører forsædet.

Alle beregninger er baseret på de oplysninger vedrørende lønningerne til de ansatte i centraladministrationerne pr. 1. juli i det relevante år, som Eurostat har modtaget fra medlemsstaternes kompetente myndigheder.

Tabellen⁵⁷ viser, hvorledes udviklingen har være meget forskellig fra medlemsstat til medlemsstat.

⁵³ I vedtægtens bilag XI, artikel 1, stk. 4 anføres, at « Med henblik på at måle den positive som den negative procentvise udvikling i købekraften for vederlagene til offentligt ansatte i medlemsstaterne beregnet af Det Statistiske Kontor, på grundlag af oplysninger fra de nationale kontorer, specifikke indikatorer, der viser udviklingen i realindkomsten for tjenestemænd i medlemsstaternes centraladministrationer i referenceperioden ».

⁵⁴ Nominel forhøjelse minus inflation.

⁵⁵ EU-gennemsnit vejet med lønmassen.

⁵⁶ Der er tale om en stikprøve, fordi oplysningerne om lønningerne almindeligvis vedrører første og sidste løntrin af de vigtigste lønklasser for en ugift tjenestemand, henholdsvis en gift tjenestemand med to børn, over for hvilke der består forsørgerpligt.

⁵⁷ Fra 1994 har den specifikke taget hensyn til udviklingen i Finland, Østrig og Sverige.

Tabel 4.2

Købekraftsudvikling for tjenestemænd i medlemsstaternes centraladministrationer					
Specifik indikator 1990-1998					
(1)	(2)	(3)	(4)	(5)	(6)
Land	Vægtning i 98 (%)	Nettoløn (%)	Leveomkost- ninger (%)	Købekraft (%)	Vægtet resultat (%)
B	3,9	+21,3	+19,5	+1,6	0,1
DK	1,8	+24,6	+17,8	+5,7	0,1
D	28,4	+17,9	+23,2	-4,3	-1,2
GR	2,1	+66,9	+129,8	-25,2	-0,5
E	4,4	+29,8	+39,1	-6,6	-0,3
F	22,8	+18,7	+17,1	+1,5	0,3
IRL	0,8	+48,3	+20,3	+23,1	0,2
I	16,0	+27,3	+38,2	-7,7	-1,2
L	0,3	+46,8	+19,9	+22,6	0,1
NL	3,0	+18,3	+23,0	-3,9	-0,1
A	2,1	+7,8	+6,4	+3,1	0,1
P	2,6	+63,6	+54,8	+5,7	0,1
FIN	0,7	+13,7	+4,2	+9,1	0,1
S	1,4	+7,3	+5,3	+1,9	0,0
UK	9,8	+35,2	+28,6	+5,3	0,5
EUR 15	100,0	+23,8	+26,4	-2,0	-2,0
<i>EUR12 indtil den 1.1.1995, herefter EUR15</i>					
<i>Eks. Tyskland : (5) 117,9/123,2 = 95,7 ; (6) -4,3 x 28,4/100 = -1,2</i>					
(Eurostat)					

Ti medlemsstater (især IRL og L) har givet deres tjenestemænd forhøjelser, der ligger over inflationen, og 5 medlemsstater har givet tjenestemændene en forhøjelse, der ligger under inflationen (især GR).

Det skal dog understreges, at udviklingen i fire medlemsstater (D, FR, UK, I) allerede tegner sig for 77% af slutresultatet.⁵⁸

4.1.1. Sammenligning af ændringerne i den specifikke bruttoindikator og kontrolindikatoren

Eurostat beregner i overensstemmelse med bilag XI⁵⁹ hvert år en kontrolindikator, der viser købekraftsændringen for lønmassen pr. personaleenhed i administrationerne i medlemsstaterne.

⁵⁸ Vedtægtens bilag XI, artikel 1, stk. 4, litra a): «Ved udarbejdelsen af brutto- og nettoindikatorerne for alle medlemsstaterne vejes resultaterne for hvert enkelt land efter lønsummen i centraladministrationerne som angivet i de senest offentliggjorte nationale statistikker i nationalregnskaberne».

⁵⁹ Vedtægtens bilag XI, artikel 1, stk. 4, litra d): "Foruden de specifikke indikatorer fremlægger Det Statistiske Kontor oplysninger i form af kontrolindikatorer om reallønsummen pro persona i alle

Denne indikator udtrykkes som bruttoværdi, og sammenholdes derfor ikke med den reelle specifikke nettoindikator, men med den specifikke bruttoindikator.

I følgende tabel vises i kolonne [2] forholdet mellem den reelle lønmasse pr. tjenestemand i 1998 og 1990. På samme måde viser kolonne [3] forholdet mellem den reelle bruttoløn pr. tjenestemand pr. 1. juli 1998 og lønnen pr. 1. juli 1990. Kolonne [4] viser forskellene i % mellem de to forhold.

Tabel 4.3

Udvikling i bruttokøbekraften			
1990-1998			
(1)	(2)	(3)	(4)
Land	Kontrolindikator	Specifik bruttoindikator	Forskel i %
B	+28,5	+5,1	+22,3
DK	+14,1	+0,4	+13,7
D	+3,4	+1,4	+2,0
EL	-1,4	-21,4	+25,4
E	-3,1	-6,1	+3,3
F	+6,5	+2,5	+4,0
IRL	+39,7	+18,2	+18,2
I	+1,0	-7,1	+8,7
L	+13,0	+20,9	-6,5
NL	+27,0	-2,6	+30,3
P	+44,2	+7,4	+34,2
UK	+53,2	+4,8	+46,2
EUR 15	+11,9	+0,4	+11,5

(Eurostat)

Den specifikke bruttoindikator og kontrolindikatoren er pr. definition forskellige og må naturligvis udvise forskelle. Således bestemmes ændringerne i kontrolindikatoren ikke blot af ændringerne i de kollektive arbejdsaftaler, men også af interne faktorer (ændringer i referencepopulationens gennemsnitsalder, forfremmelse til højere kategorier osv.) og af ændringer af tilfældige lønbestanddele, f.eks. udbetalingen af overarbejde, produktivitetsfremmende foranstaltninger og førtidspensionering.

Der er desuden visse faktorer, der forvansker de to indeksers sammenlignelighed (kvaliteten af den stikprøve, der anvendes til at beregne den specifikke indikator, forskellene i referencepopulationer, deltidsarbejde, arbejdsgivernes socialsikringsbidrag, osv.). Den deflator, der anvendes til kontrolindikatoren, er deflatoren for forbrugernes udgifter i nationalregnskaberne. Deflatoren for den specifikke indikator er det nationale forbrugerprisindeks.

de offentlige administrationer og i centraladministrationerne, beregnet efter nationalregnskabsdefinitionen".

Af en mere tilbundsående undersøgelse, som Eurostat startede i 1995, og som omfatter Frankrig, Italien, Tyskland og Det Forenede Kongerige, fremgår det, at hvis de teoretiske og statistiske forskelle mellem den specifikke bruttoindikator og kontrolindikatoren fjernes, så udvikler de to indikatorer sig praktisk talt parallelt.

4.2. Udviklingen i leveomkostningerne i Bruxelles

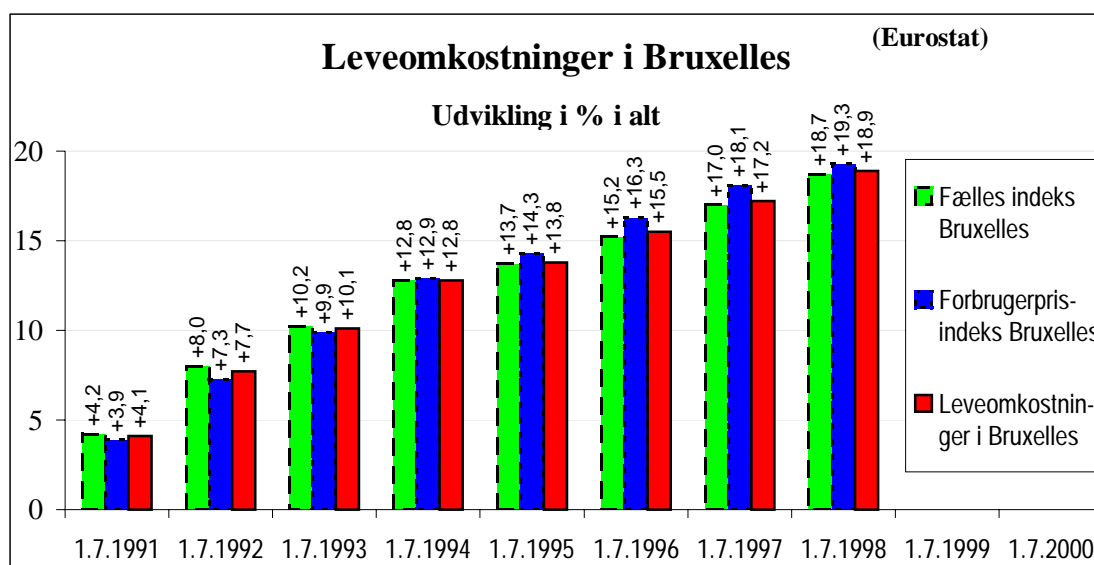
Efter anmodning fra Rådet er inflationen i Bruxelles siden 1991 blevet målt ved hjælp af et sammensat indeks⁶⁰ bestående af

- 75 % af det fælles indeks⁶¹ beregnet af Eurostat, der måler udviklingen i leveomkostningerne for EU's tjenestemænd i Bruxelles;
- 25 % af forbrugerprisindekset for Bruxelles beregnet af det belgiske økonomiministerium, der mere generelt måler udviklingen i leveomkostningerne i den belgiske hovedstad.

Det fælles indeks er afledt af prisindekset under hensyn til strukturen i EU-tjenestemændenes udgifter i Bruxelles og udviklingen de huslejer, der betales af disse tjenestemænd.

Disse to indekser er derfor meget ens, således som det ses af følgende tabel :

Tabel 4.4

Udviklingen i leveomkostningerne i Bruxelles for perioden har således været +18,9% (75% x 18,7% + 25% x 19,3%).

⁶⁰ Artikel 3 i vedtægtens bilag XI.

⁶¹ Artikel 1 i vedtægtens bilag XI.

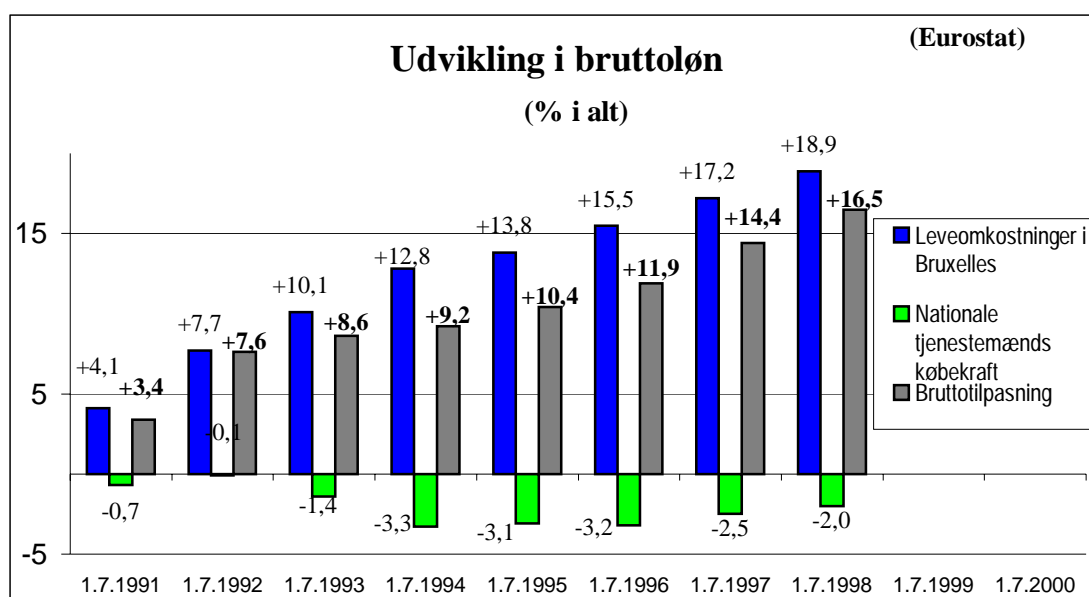
4.3. Tilpasningen af bruttolønningerne

Medlemsstaternes tjenestemænd har siden 1991 oplevet et fald i købekraften (-2% i gennemsnit for EUR15). Metodens parallelitetsprincip har automatisk bevirket, at dette fald også har givet sig udslag i EU-tjenestemændenes lønninger.

Tilpasningen i bruttolønningerne **+16,5 %**⁶² har således svaret til udviklingen i leveomkostningerne i Bruxelles (+18,9 %) fratrukket det gennemsnitlige købekraftstab, som medlemsstaternes tjenestemænd har lidt (-2%).

Følgende tabel viser denne beregning for hvert enkelt år samt de kumulerede resultater siden 1991.

Tabel 4.5

Således har de økonomiske konjunkturer, der for perioden 91-98 har bestemt de nationale tjenestemænds lønninger, også indvirket på EU-tjenestemændenes lønninger i form af et købekraftstab på 2 %.

4.4. Virkningerne af foranstaltningerne indført til gengæld for kompromiset om metoden

4.4.1. Det midlertidige bidrag

Rådet har vedtaget et midlertidigt bidrag, hvis størrelse, nærmere udformning og løbetid blev forhandlet som led i kompromiset om metoden. Det midlertidige

⁶² $98,0 \times 118,9 / 100 = 116,5$.

bidrag blev indført ved artikel 66a i vedtægten for tjenestemænd og udløber samtidig med metoden⁶³.

Denne foranstaltning har medført og vil medføre en gennemsnitlig nedsættelse af købekraften på ca. 2,9 % (fra 1.1.92 til 30.6.2001)⁶⁴.

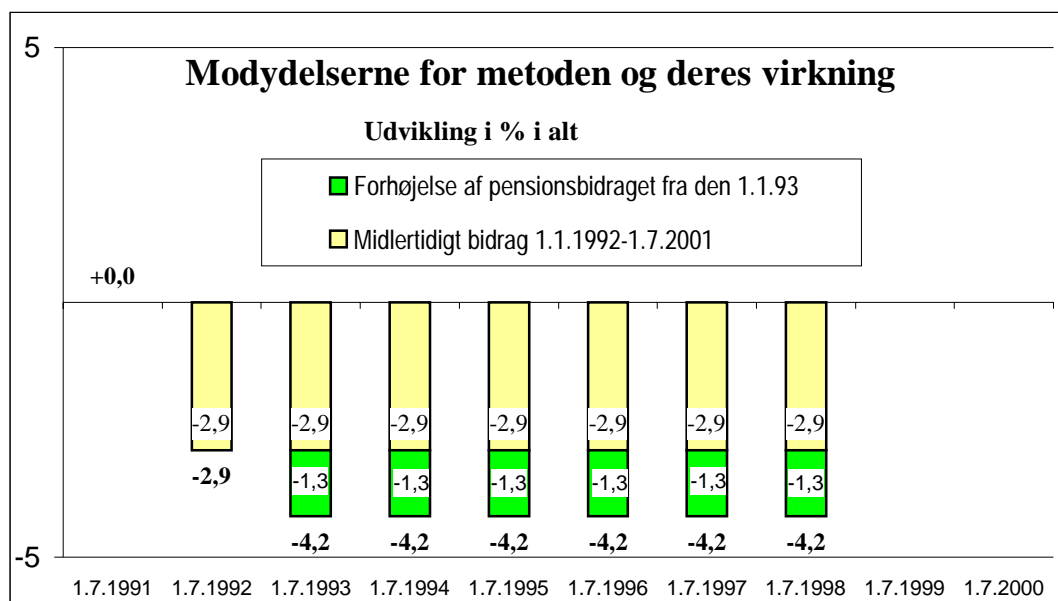
4.4.2. Forhøjelse af pensionsbidraget

Ifølge Rådet var det rimeligt som led i kompromiset om metoden og for at sikre balancen i pensionsordningen at forhøje satsen for personalets bidrag til pensionsordningen. Derfor blev satsen på 6,75% i vedtægtens artikel 83, stk. 2, udskiftet med 8,25 %⁶⁵.

Denne foranstaltning medførte et fald i den gennemsnitlige købekraft på ca. 1,3 %⁶⁶.

Den kombinerede virkning af disse to foranstaltninger (det midlertidige bidrag og forhøjelsen af pensionsbidraget) vedtaget til gengæld for kompromiset om metoden blev et en yderligere nedsættelse af købekraften på -4,2 %⁶⁷.

Tabel 4.6

Denne virkning svarer til virkningen af krisebidraget i forbindelse med 81-metoden, dog med den forskel, at pensionsbidraget ikke er midlertidigt.

⁶³ Ved Rådets forordning (EKSF, EØF, EURATOM 3831/91) af 19. december 1991 blev der for ti år indført et midlertidigt bidrag, som tjenestegørende tjenestemænd skal udrede af den løn, som Fællesskabet udbetaler dem.

⁶⁴ For en ugift tjenestemand, der ikke modtager udlandstillæg.

⁶⁵ Rådets forordning (EKSF, EØF, Euratom) nr. 3832/91 af 19. december 1991.

⁶⁶ For en ugift tjenestemand, der ikke modtager udlandstillæg.

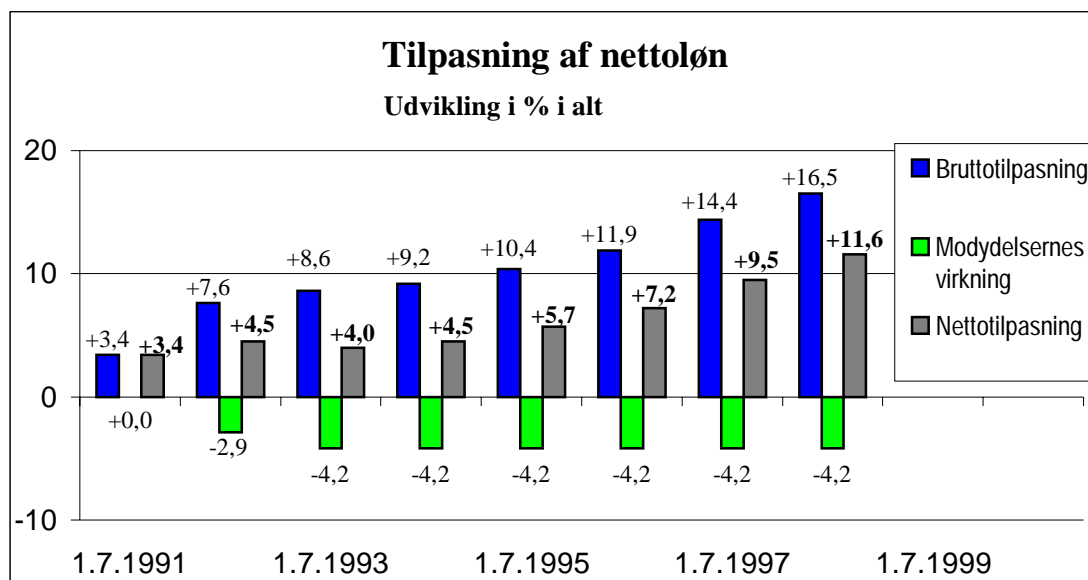
⁶⁷ $97,1 \times 98,7 / 100 = 95,8 \%$.

4.5. Udviklingen i nettolønningerne

Resultatet af en bruttoforhøjelse på +16,5 % og en nedsættelse på 4,2 % til gengæld for metoden er således en nettoforhøjelse på 11,6 %⁶⁸.

Siden 1991 har udviklingen i nettolønningerne i Bruxelles og Luxembourg været følgende⁶⁹ :

Tabel 4.7

4.6. Udviklingen i EU-tjenestemændenes købekraft

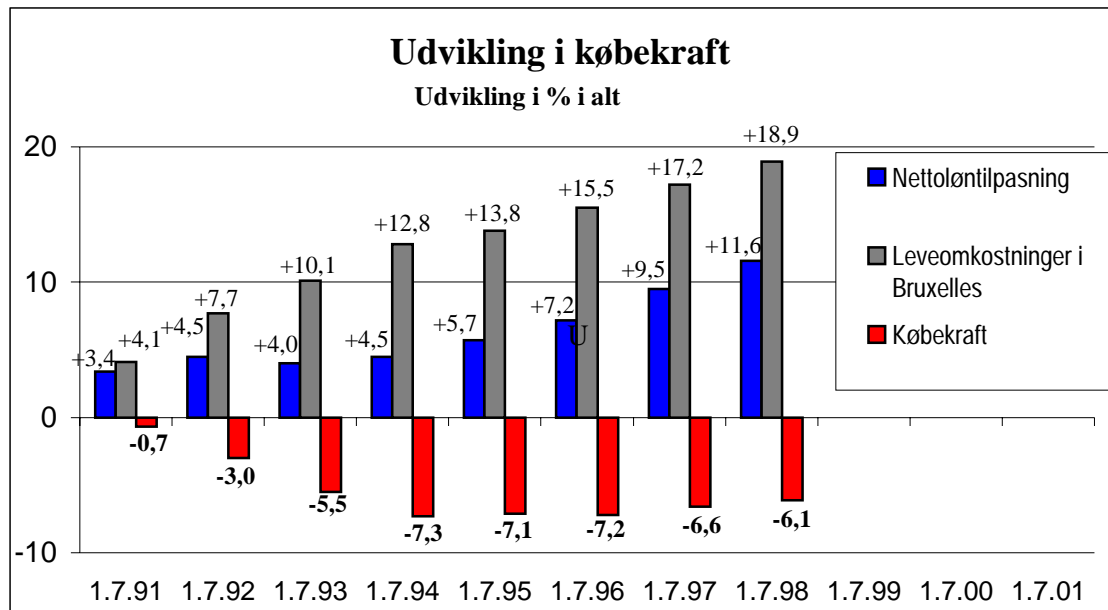
Sammenlignes denne nettoforhøjelse på 11,6 % med udviklingen i leveomkostningerne i Bruxelles på 18,9 %, har tabet i købekraft for EU-tjenestemændenes lønninger været 6,1 %⁷⁰ på 8 år.

⁶⁸ $116,5 \times 95,8 / 100 = 111,6$.

⁶⁹ F.eks. steg nettolønnen for en tjenestemand i lønklasse A7/4⁶⁹ fra 132.873 BEF i juli 1991 (før den årlige tilpasning) til 148.286 BEF i juli 1998 (efter den årlige tilpasning).

⁷⁰ $111,6 / 118,9 = 93,9$.

Tabel 4.8

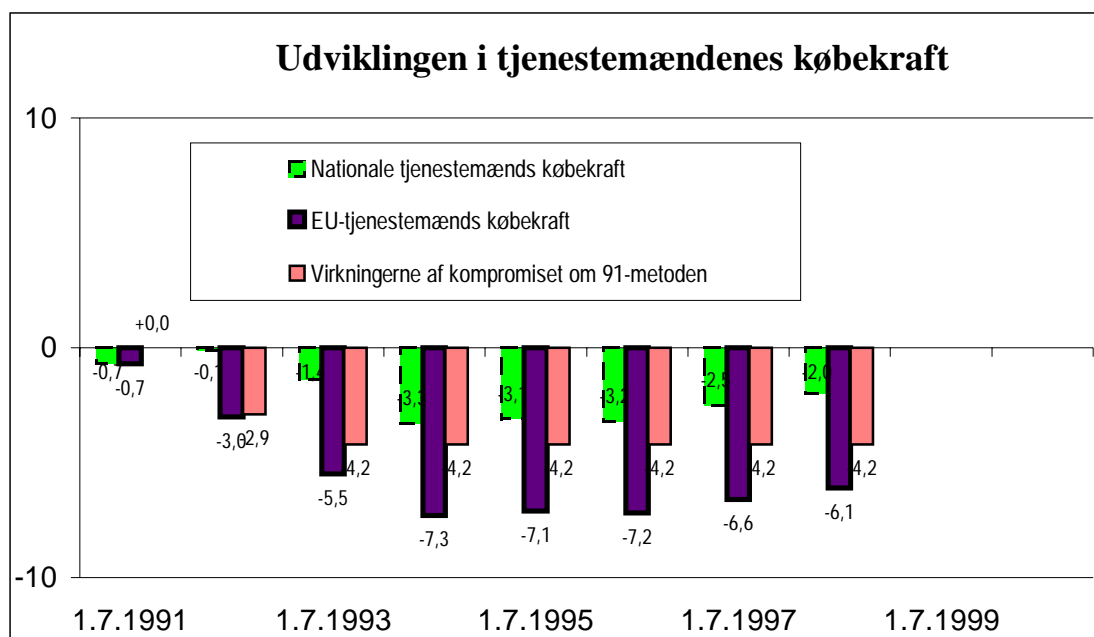
4.7. Sammenligning af købekraftsudviklingen for nationale tjenestemænd og EU-tjenestemænd

EU-tjenestemændenes lønninger er således blevet tilpasset ændringerne i den økonomiske og sociale situation ikke blot således, at de har fulgt faldet (-2,0 %) i de nationale tjenestemænds lønninger, men med en yderligere nedsættelse (-4,2%)⁷¹ af købekraften.

I følgende tabel sammenlignes disse udviklinger :

⁷¹ Midlertidigt bidrag på 2,9 % og en forhøjelse af pensionsbidraget på 1,3 %.

Tabel 4.9

4.8. Tabel

Følgende tabel er en oversigt over samtlige oplysninger i afsnit 4.

Tabel 4.10

(1) Dato	(2) Nationale tjenestemænds købekraft		(3) Leveomkostninger i Bruxelles		(4) Bruttoløn-tilpasning		(5) Virkningerne af kompromiset om 91-metoden		(6) Nettoløn-tilpasning		(7) EU-tjenestemænds købekraft	
	% t/t-1	% i alt	% t/t-1	% i alt	% t/t-1	% i alt	% t/t-1	% i alt	% t/t-1	% i alt	% t/t-1	% i alt
1.7.91	-0,7	-0,7	+4,1	+4,1	+3,4	+3,4			+3,4	+3,4	-0,7	-0,7
1.7.92	+0,6	-0,1	+3,5	+7,7	+4,1	+7,6	-2,9	-2,9	+1,1	+4,5	-2,3	-3,0
1.7.93	-1,3	-1,4	+2,2	+10,1	+0,9	+8,6	-1,3	-4,2	-0,5	+4,0	-2,6	-5,5
1.7.94	-1,9	-3,3	+2,4	+12,8	+0,5	+9,2		-4,2	+0,5	+4,5	-1,9	-7,3
1.7.95	+0,2	-3,1	+0,9	+13,8	+1,1	+10,4		-4,2	+1,1	+5,7	+0,2	-7,1
1.7.96	-0,1	-3,2	+1,5	+15,5	+1,4	+11,9		-4,2	+1,4	+7,2	-0,1	-7,2
1.7.97	+0,7	-2,5	+1,5	+17,2	+2,2	+14,4		-4,2	+2,2	+9,5	+0,7	-6,6
1.7.98	+0,5	-2,0	+1,4	+18,9	+1,9	+16,5		-4,2	+1,9	+11,6	+0,5	-6,1
1.7.99												
1.7.00												

Nationale tjenestemænds købekraft 98,0

Bruttotilpasning $98,0 \times 118,9 / 100 = 116,5$

Nettotilpasning $116,5 \times 96,8 / 100 = 111,6$

EU-tjenestemænds købekraft $111,6 / 118,9 = 93,9$

5. LØNUDVIKLINGEN UDEN FOR BRUXELLES OG LUXEMBOURG (JUSTERINGSKOEFFICIENTER)

Grundprincippet er, at lønningernes købekraft skal være ens på alle tjenestesteder i EU⁷² i forhold til Bruxelles.

For Bruxelles og Luxembourg sættes justeringskoefficienten til 100.⁷³

Uden for Belgien/Luxembourg udligner anvendelsen af en justeringskoefficient⁷⁴ forskellen (positiv eller negativ) i leveomkostningerne i hovedstaden eller på tjenestestedet⁷⁵ i forhold til Bruxelles.

Lønnen uden for B/L = lønnen B/L x justeringskoefficienten⁷⁶

Justeringskoefficienten er således lig med det gennemsnitlige prisforhold mellem tjenestestedet og Bruxelles og svarer til det beløb, der er nødvendigt⁷⁷ for på tjenestestedet at købe en varekurv, der i Bruxelles koster 100 enheder.

Justeringskoefficienten⁷⁸ gør det således muligt at udligne forskellen i leveomkostninger i forhold til Bruxelles.

Rådet kan beslutte midtvejstilpasninger⁷⁹, hvis der er sket en betydelig stigning i leveomkostningerne. Dette har siden 1991 været tilfældet for Italien, Grækenland, Spanien og Portugal. Siden 1997 har der ikke været midtvejstilpasninger.

Tabellen viser justeringskoefficienternes udvikling siden 1990.

⁷² Den metode, der anvendes til tilpasning af lønningerne for tjenestemænd, der gør tjeneste uden for EU, følger samme princip med hensyn til opretholdelse af samme købekraft som Bruxelles, men med visse forskelle.

⁷³ Vedtægtens artikel 64: justeringskoefficienten for vederlaget til de tjenestemænd, der gør tjeneste på de steder, hvor Fællesskaberne har deres midlertidige sæde, er den 1. januar 1962 lig med 100%.

⁷⁴ Og en vekselkurs, der fastsættes årligt for de lande, der ikke anvender euro.

⁷⁵ Bilag XI, artikel 9: På grundlag af en rapport fra Det Statistiske Kontor og når objektive faktorer viser, at der foreligger en væsentlig afvigelse i købekraften på et givet tjenestested i forhold til den konstaterede købekraft i den pågældende medlemsstats hovedstad, træffer Rådet, på forslag af Kommissionen og i overensstemmelse med vedtægtens artikel 64, stk. 2, afgørelse om fastsættelse af en justeringskoefficient for dette tjenestested.

⁷⁶ x vekselkurs, hvis der ikke anvendes euro.

⁷⁷ Til den vekselkurs, der fastsættes årligt for de lande, der ikke anvender euro.

⁷⁸ Og en vekselkurs, der fastsættes årligt for de lande, der ikke anvender euro.

⁷⁹ I vedtægtens bilag XI, artikel 4, stk. 1, anføres, at « med virkning fra den 1. januar træffes der afgørelse om de i vedtægtens artikel 65, stk. 2, omhandlede mellemliggende tilpasninger, hvis der er sket en væsentlig ændring i leveomkostningerne, og hvis en tærskel for, hvornår stigningen betragtes som mærkbar, er nået, idet der samtidig tages hensyn til en prognose for købekraftsudviklingen i den løbende årlige referenceperiode ».

Tabel 5.1

JUSTERINGSKOEFFICIENTER												
Antal ansatte (1998)	Sted										% 98/91 (94 TØP)	Overgang til euro pr. 1.1.99
		1.7.1990	1.7.1991	1.7.1992	1.7.1993	1.7.1994	1.7.1995	1.7.1996	1.7.1997	1.7.1998		
27 550	B/L	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0	100,0		100,0
93	DK	129,7	123,3	121,1	123,9	120,3	123,0	125,4	128,7	129,3	-0,3	129,3
9	D*	105,3	105,3	107,1	113,0	111,4	110,9	111,5	109,7	108,2	+2,8	108,2
24	Bonn	94,6	94,2	96,1	99,8	101,6	100,8	100,8	101,1	102,2	+8,0	102,3
197	Karlsruhe*	92,4	92,2	94,6	100,2	99,8	100,0	99,0	98,1	98,8	+6,9	98,8
39	München	103,8	103,6	106,0	110,6	110,3	110,2	110,4	108,8	109,0	+5,0	109,0
121	GR	77,8	77,9	81,0	83,2	80,2	79,7	86,5	87,6	84,3	+8,4	84,5
477	E	104,1	104,6	107,7	93,5	88,0	85,1	91,3	90,8	91,0	-12,6	90,8
134	F	114,2	113,0	114,5	116,1	113,2	110,8	116,4	118,0	120,0	+5,1	120,0
174	IR	98,6	97,0	97,8	91,5	92,1	89,6	93,6	104,9	104,2	+5,7	102,8
175	I	111,5	112,2	113,4	101,2	94,2	81,7	97,0	100,3	100,8	-9,6	100,3
1 300	Varese	100,9	103,5	105,8	94,3	90,3	78,5	92,7	94,4	94,7	-6,1	94,3
184	NL	97,7	97,9	101,1	101,6	103,0	103,2	104,9	108,1	111,5	+14,1	111,6
30	A					111,3	113,6	114,7	114,5	111,2	-0,1	111,2
77	P	77,3	85,3	95,5	88,8	80,5	81,4	84,0	86,5	84,9	+9,8	84,8
12	FIN					108,8	119,0	117,0	117,4	116,6	+7,2	116,6
14	S					102,7	96,5	117,6	116,7	119,7	+16,6	108,7
214	UK	110,1	117,1	120,4	107,3	106,7	100,7	115,3	142,4	157,5	+43,1	144,7
5	Culham	97,8	102,2	102,9	94,2	91,1	84,0	91,5	115,0	123,4	+26,2	113,3
30 829	Gennemsnit**	100,1	100,2	100,5	99,7	99,4	98,7	99,7	100,0	100,2	+0,2	100,1

* Kommissionens forslag til Rådet ikke vedtaget; justeringskoefficienten for Bonn anvendes i 1990-93

** vægtet med antallet af ansatte

(Eurostat)

Der er flest tjenestemænd og ansatte gør tjeneste i Belgien og Luxembourg (89 % af tjenestemændene; justeringskoefficient : 100), Varese (justeringskoefficient : 94,3), Spanien (justeringskoefficient : 90,8) og Karlsruhe (justeringskoefficient : 98,8).

Den gennemsnitlige justeringskoefficient vejet med antallet af tjenestemænd og øvrige ansatte er 100,1.

I praksis beregnes justeringskoefficienten i to etaper :

Først indsamler de nationale statistiske institutter oplysninger om priserne i medlemsstaterne⁸⁰, og Eurostat beregner derudfra det gennemsnitlige prisforhold, som kaldes købekraftspariteten.

⁸⁰

I hovedstæderne og på andre tjenestesteder.

Købekraftspariteten = gennemsnittet af (priserne på tjenestestedet / priserne i Bruxelles)

Denne paritet divideres dernæst med den vekselkurs, der fastsættes årligt med henblik på beregningen af justeringskoefficienten (prisforholdet efter omregning til national valuta).

Justeringskoefficient = købekraftsparitet / årligt fastsat vekselkurs⁸¹

Ændringerne i justeringskoefficienterne kan således skyldes ændringer i købekraftspariteterne og/eller i vekselkurserne.

5.1. Købekraftspariteten

Købekraftspariteten⁸² er gennemsnitspriserne i forhold til Bruxelles. Den er dermed udtryk for, hvor mange penge i national valuta der skal til for på opholdsstedet at købe samme mængde varer og tjenester som i Bruxelles for 1 pengeenhed⁸³.

I tabellen vises udviklingen i købekraftspariteterne :

⁸¹ Er der tale om samme valuta, er satsen 1 og pariteten lig med justeringskoefficienten.

⁸² I vedtægtens bilag XI, artikel 1, stk. 3, anføres, at «a) Det Statistiske Kontor beregner i samarbejde med de nationale kontorer de købekraftspariteter, der ligger til grund for købekraftsækvivalenterne – idet Bruxelles lægges til grund – mellem vederlagene til de tjenestemænd i De Europæiske Fællesskaber, der gør tjeneste i medlemsstaternes hovedstæder, og på visse andre tjenestesteder, der omhandles i artikel 9 ».

⁸³ 1 belgisk franc indtil 1.1.99, 1 euro siden.

Tabel 5.2

KØBEKRAFTSPARITET											Overgang til euroen	
	1 BEF =	1 BEF =	1 BEF =	1 BEF =	1 BEF =	1 BEF =	1 BEF =	1 BEF =	1 BEF =	%	1 EUR =	
	1.7.1990	1.7.1991	1.7.1992	1.7.1993	1.7.1994	1.7.1995	1.7.1996	1.7.1997	1.7.1998	98/90	1.1.1999	
B/L	1	1	1	1	1	1	1	1	1		1	EUR
DK	0,24041	0,23145	0,22602	0,23175	0,22931	0,23354	0,23493	0,23757	0,2388	-0,7	9,633	DKK
D*	0,051230	0,051095	0,052053	0,054986	0,054036	0,053954	0,054169	0,053153	0,05248	+2,4	1,082	EUR
Bonn	0,046014	0,045743	0,046686	0,048548	0,049267	0,049032	0,048967	0,048973	0,04958	+7,7	1,023	EUR
Karlsruhe*	0,044962	0,044747	0,045974	0,048764	0,048398	0,048641	0,048101	0,047525	0,04792	+6,6	0,988	EUR
München	0,050494	0,050291	0,051495	0,053788	0,053520	0,053612	0,053657	0,052743	0,05285	+4,7	1,090	EUR
GR	3,7007	4,1453	4,7891	5,5159	5,8780	6,3003	6,6570	6,7030	6,905	+86,6	278,5	GRD
E	3,1145	3,1897	3,3062	3,4770	3,5112	3,6192	3,7318	3,7206	3,744	+20,2	0,908	EUR
F	0,18670	0,18617	0,18703	0,19031	0,18840	0,18894	0,19132	0,19301	0,1951	+4,5	1,200	EUR
IR	0,017903	0,017600	0,017838	0,018256	0,018464	0,019123	0,018823	0,019447	0,02007	+12,1	1,028	EUR
I	39,878	40,556	41,694	44,756	45,218	46,671	47,517	47,553	48,16	+20,8	1,003	EUR
Varese	36,088	37,424	38,893	41,709	43,315	44,812	45,406	44,777	45,25	+25,4	0,943	EUR
NL	0,053553	0,053563	0,055358	0,055442	0,056037	0,056253	0,057138	0,058955	0,06096	+13,8	1,116	EUR
A					0,37963	0,38855	0,39219	0,39058	0,3792		1,112	EUR
P	3,3078	3,6093	3,8702	4,1109	4,0149	4,1809	4,2001	4,2371	4,215	+27,4	0,848	EUR
FIN					0,17527	0,17756	0,17305	0,16980	0,1718		1,166	EUR
S					0,24010	0,24495	0,24924	0,25124	0,2556		10,31	SEK
UK	0,018500	0,019399	0,020171	0,020582	0,021103	0,022178	0,023872	0,023907	0,02530	+36,8	1,021	GBP
Culham	0,016446	0,016929	0,017241	0,018072	0,018030	0,018502	0,018950	0,019307	0,01982	+20,5	0,7995	GBP

* Kommissionens forslag til Rådet ikke vedtaget; justeringskoefficient for Bonn anvendes i 1990-93

(Eurostat)

I praksis foretages beregningen ved :

- en årlig revision af ca. en tredjedel⁸⁴ af de tidligere beregnede prisforhold, idet priserne fra de nye undersøgelser indarbejdes;
- en ajourføring af alle priser ved hjælp af detailprisindekser ;
- en sammenregning af prisforholdene til et gennemsnit⁸⁵ vejet med sammensætningen af EU-tjenestemændenes forbrug for at opnå købekraftspariteten (det gennemsnitlige prisforhold)

Visse spørgsmål i forbindelse med denne beregning undersøges i øjeblikket. F.eks. :

- integreringen af priserne fra de nye undersøgelser kan skabe problemer (i forhold til ajourføringen med prisindekserne) på grund af bruddet på kontinuiteten i virkningerne på købekraftspariteternes stabilitet.

⁸⁴ I nævnte artikel 1. stk. 3, anføres, at: «b) Købekraftspariteterne beregnes på en sådan måde, at hvert enkelt element kan efterprøves ved en direkte undersøgelse mindst én gang hvert femte år ».

⁸⁵ For at lette denne sammenregning samles priserne i elementære positioner, for hvilke vægten kan anslås i de samlede udgifter.

- Sammenligneligheden og repræsentativiteten af huslejepriserne har givet anledning til særlige vanskeligheder. Der blev derfor oprettet en Task force vedrørende husleje under artikel 64-gruppen⁸⁶, der skal fremlægge sin slutrapport i maj 2000.
- Artikel 64-arbejdsgruppen har anmodet Eurostat om at kontrollere, om de konklusioner, der blev draget i 1995 med hensyn til forbrugssammensætningen, og som blev brugt ved sammenregningen af købekraftspariteterne, stadig er gyldige. Eurostat havde således gennemført en række statistiske tests, der viste, at internationale tjenestemænds specifikke forbrugsmønstre var væsentligt forskelligt fra nationale tjenestemænds, og at det derfor ikke var hensigtsmæssigt at anvende sidstnævnte til sammenregningen af købekraftspariteterne.

5.2. Den årligt fastsatte vekselkurs

Indtil 31.12.1998 blev lønningerne til de tjenestemænd, der gjorde tjeneste i andre medlemsstater end Belgien og Luxembourg, udtrykt i belgiske francs, men udbetalt i lokal valuta, f.eks. pesetas i Spanien.

Dette krævede en vekselkurs, der blev fastsat årligt i forhold til belgiske francs, således at lønnen i lokal valuta ikke ændredes hver måned.

Følgende tabel viser, at visse vekselkurser har haft store udsving i forhold til belgiske francs i den betragtede periode med meget betydelige virkninger for justeringskoefficienterne.

⁸⁶ Det statistiske Kontor indkalder mindst en gang om året i løbet af september en arbejdsgruppe bestående af eksperter fra de nationale institutter. Denne arbejdsgruppe kaldes « gruppen vedrørende vedtægtens artikel 64 ».

Herved foretages der bl.a. en undersøgelse af alle statistiske problemer i forbindelse med opstillingen af det fælles indeks og af købekraftspariteterne.

Tabel 5.3

VEKSELKURSER fastsat en gang om året*											Overgang til euroen
	1 BEF = 1.7.1990	1 BEF = 1.7.1991	1 BEF = 1.7.1992	1 BEF = 1.7.1993	1 BEF = 1.7.1994	1 BEF = 1.7.1995	1 BEF = 1.7.1996	1 BEF = 1.7.1997	1 BEF = 1.7.1998	% 98/90	1 EUR = 1.1.1999
BEF	1	1	1	1	1	1	1	1	1		1
DKK	0,18533	0,18774	0,18665	0,18699	0,19059	0,18984	0,18733	0,184635	0,184699	-0,3	7,44878
DEM	0,048655	0,048544	0,048593	0,048650	0,048515	0,048638	0,048596	0,0484637	0,0484896	-0,3	1
GRD	4,7583	5,3189	5,9133	6,6260	7,3282	7,9001	7,6970	7,65462	8,19471	+72,2	329,689
ESP	2,9916	3,0482	3,0703	3,7205	3,9920	4,2517	4,0891	4,09937	4,11607	+37,6	1
FRF	0,16347	0,16479	0,16337	0,16389	0,16642	0,17057	0,16443	0,163519	0,162538	-0,6	1
IEP	0,018149	0,018151	0,018230	0,019945	0,020048	0,021333	0,020113	0,0185432	0,0192637	+6,1	1
ITL	35,754	36,148	36,767	44,236	47,987	57,113	48,998	47,4158	47,7737	+33,6	1
NLG	0,054789	0,054692	0,054765	0,054558	0,054413	0,054490	0,054487	0,0545435	0,0546568	-0,2	1
ATS					0,34123	0,34204	0,34202	0,341006	0,341146		1
PTE	4,2788	4,2335	4,0512	4,6281	4,9903	5,13901	5,0010	4,89980	4,96500	+16,0	1
FIM					0,16114	0,14923	0,14789	0,144672	0,147384		1
SEK					0,23386	0,25372	0,21188	0,215378	0,213611		9,48803
GBP	0,016810	0,016567	0,016756	0,019187	0,019784	0,022033	0,020710	0,016787	0,0160658	-4,4	0,705455

* art. 63 i vedtægten: ved gennemførelsen af EU's almindelige budget anvendes vekselkurserne pr. 1. juli

5.3. Overgangen til euro i 1999 og justeringskoefficienterne

Siden januar 1999 har lønningerne været udtrykt i euro (og udbetalt i euro i de 11 lande, der deltager i den fælles mønt).

Indførelsen af euroen betyder, at det ikke længere er nødvendigt at fastsætte vekselkurserne årligt for de 11 deltagende medlemsstater, for lønningerne udtrykkes og udbetales i samme valuta (euro).

Løn uden for B/L = løn B/L x justeringskoefficient⁸⁷

⁸⁷

x vekselkurs, hvis der ikke anvendes euro

Tabel 5.4

Overgang til euroen pr. 1.1.99										
Beregning af justeringskoefficienter										
Justeringskoefficienten er lig med forholdet mellem købekraftspariteten og vekselkursen										
Land eller sted	Til orientering BEF-kurser pr. 1.1.99				Kurser gældende siden den 1.1.99				Omregningskurs (1 EUR=)	
	valuta	Købekraftsparitet (1BEF=)	Vekselkurs (1.1.99)	Justeringskoefficient (%)	valuta	Købekraftsparitet (1EUR=)	Vekselkurs (1EUR=)	Justeringskoefficient (%)		
B / L	BEF	1	1	100,0	EUR	1	1	100,0	BEF	40,3399
DK	DKK	0,2388	0,184650	129,3	DKK	9,633	7,44878	129,3	DKK	
D	DEM	0,05248	0,0484837	108,2	EUR	1,082	1	108,2	DEM	1,95583
Bonn	DEM	0,04958	0,0484837	102,3	EUR	1,023	1	102,3	DEM	1,95583
Karlsruhe	DEM	0,04792	0,0484837	98,8	EUR	0,9884	1	98,8	DEM	1,95583
München	DEM	0,05285	0,0484837	109,0	EUR	1,090	1	109,0	DEM	1,95583
GR	GRD	6,905	8,17281	84,5	GRD	278,5	329,689	84,5	GRD	
E	ESP	3,744	4,12460	90,8	EUR	0,9077	1	90,8	ESP	166,386
F	FRF	0,1951	0,162607	120,0	EUR	1,200	1	120,0	FRF	6,55957
IR	IEP	0,02007	0,0195232	102,8	EUR	1,028	1	102,8	IEP	0,787564
I	ITL	48,16	47,9989	100,3	EUR	1,003	1	100,3	ITL	1936,27
Varese	ITL	45,25	47,9989	94,3	EUR	0,9427	1	94,3	ITL	1936,27
NL	NLG	0,06096	0,0546287	111,6	EUR	1,116	1	111,6	NLG	2,20371
A	ATS	0,3792	0,341109	111,2	EUR	1,112	1	111,2	ATS	13,7603
P	PTE	4,215	4,96981	84,8	EUR	0,8481	1	84,8	PTE	200,482
FIN	FIM	0,1718	0,147391	116,6	EUR	1,166	1	116,6	FIM	5,94573
S	SEK	0,2556	0,235202	108,7	SEK	10,31	9,48803	108,7	SEK	
UK	GBP	0,02530	0,0174878	144,7	GBP	1,021	0,705455	144,7	GBP	
Culham	GBP	0,01982	0,0174878	113,3	GBP	0,7995	0,705455	113,3	GBP	
1	5	6	7	8	9	10	11	12	11	
D : Tyskland, ekskl. Bonn, Karlsruhe og München					OMREGNING I EURO:					
I : Italien, ekskl. Varese					Købekraftspariteten udtrykt i euro er lig med den gældende købekraftsparitet udtrykt i BEF ganget med omregningskursen for BEF (og divideret med omregningskursen for de deltagende landes nationale valuta)					
UK: Det Forenede Kongerige, ekskl. Culham										

5.4. Bestemmelse om tilbagekrævning af for meget udbetalte beløb

Da de nye justeringskoefficienter fastsættes ved årets udgang med tilbagevirkende kraft fra 1. juli, er det muligt, at der skal foretages tilbagevirkende justeringer af lønninger og pensioner i op- eller nedadgående retning. Det blev derfor i forordningerne om løntilpasningerne fastsat, at der fra 1994 skulle indsættes en bestemmelse, således at det bliver muligt enten at udbetale en efterbetaling i tilfælde af forhøjelse eller at tilbagekræve beløb, der er udbetalt for meget, i tilfælde af en nedsættelse af lønningerne og pensionerne.

6. KONKLUSIONER

Vedtægtens ordning for EU-tjenestemændenes lønninger sikrer, at deres købekraft er ens under hensyn til familiesituation og leveomkostningerne på tjenestestedet.

Kompromiset fra 1991 om metoden blev til efter forhandlinger mellem Rådet, EU-institutionernes administrationer og personalerepræsentanterne for disse institutioner. Denne metode har været gældende siden 1.7.1991 og løber indtil 30.6.2001⁸⁸. Den har haft følgende virkninger :

- (1) Medlemsstaternes tjenestemænd har siden 1991 oplevet en faldende købekraft (gennemsnitligt -2 % for EUR15).
- (2) Metodens parallelitetsprincip har automatisk overført dette tab (-2 %) på EU-tjenestemændenes nettolønninger.
- (3) Til gengæld for kompromiset om metoden blev der gennemført en yderligere nedsættelse af købekraften (-4,2 %) ved hjælp af et midlertidigt bidrag og en forhøjelse af pensionsbidragene.
- (4) Resultatet har været et betydeligt tab af købekraft for EU-tjenestemændene (-6,1 %⁸⁹ over 8 år).
- (5) Det har kun været på grund af metodens automatik, at der har kunnet undgås konflikter i forbindelse med de årlige forhandlinger.
- (6) EU-tjenestemændenes lønninger har således været justeret efter ændringerne i den økonomiske og sociale situation, hvilket har medført et tab af købekraft ud over parallelismen med de nationale tjenestemænd.

Det er således Kommissionens opfattelse, at metoden har virket efter hensigten.

⁸⁸

Metoden (vedtægtens bilag XI) og det midlertidige bidrag (vedtægtens artikel 66a) anvendes indtil 30.6.2001. Det forhøjede pensionsbidrag forbliver gyldigt efter 30.6.2001.